

еднакъвъ жаръ просвѣтнитѣ и освободителни идеи на своя народъ и на населението отъ този край. И ето тѣхната възпитаница застава на чело на девическото училище въ Търново.

Презъ този периодъ отъ училищното дѣло въ града ни е проявенъ единъ по голѣмъ интересъ къмъ образованието на младото поколѣние.

Така, църковното настоятелство при църквата „Св. Никола“ построява още презъ 1843 год. специално здание за училище и неговитѣ първи учители въ новото здание сж били Никола Вас. Златарски и даскалъ Пеню отъ Лѣсковецъ.

Църковното настоятелство въ Асенова махала построява презъ сжщата година 1843 год. отдѣлно здание за училище и неговъ првъ учитель е П. Р. Славейковъ, отпосле изгоненъ отъ гръцкия владика Неофита Византиосъ.

Намѣренъ е печатъ отъ 1845 год. върху една книга: „Проповѣдническия подвиги апостоловъ славянъ святихъ Кирила и Методия“, печатана презъ 1866 г. въ С. Петербургъ.

Околоврѣстъ на самия печатъ има следния текстъ:

„Печатъ Терновското Българско училище—1845 г.“

Отъ лѣвата страна личи нѣкаква сграда съ куминъ, който дими, а отсрещната страна върху нѣкакъвъ купъ (скала или храсти) единъ пѣтелъ съ източена напредъ шия, наподобяващъ позата, когато пѣе *¹⁾).

И сега, когато у насъ тѣй настойчиво се повдига въпроса, за откриване училища за девицитѣ, когато такива се откриватъ по другитѣ градове, и когато за откриването на такова въ Търново иматъ и обещаната материална помощъ отъ Д-ръ П. Берона, могли ли сж тогавашнитѣ търновски първенци и попечители на училищата да не откриятъ училище и за момичетата? Училищно здание има. Тамъ сж уважаванитѣ отъ всички Никола В. Златарски и Даскалъ Пеню.

Трѣбвало е и подходяща учителка. И ето такава се посочва — игуменката отъ девическия манастиръ „Св. Никола“.

*) Такива печати сж имали и училищата и въ други градове. Така, Вас. Евст. Априловъ и Никола Палаузовъ сж изпратили таквъ печатъ и въ Т. Пазарджикъ съ надписъ: „Т. Пазарджийско Българско училище“, а въ срѣдата имало образа на пѣтелъ.

Враговетѣ на българската просвѣта изтълкували тѣзи печати, че българитѣ въ една нощъ, когато попѣ пѣтелътъ, щѣли да възстанатъ и изколятъ турцитѣ и гърцитѣ въ Т. Пазарджикъ.

Поради този доносъ, на 5 мартъ 1846 год. въ Пловдивъ билъ сжденъ предъ турски сждъ учителя въ Т. Пазарджикъ Ник. попъ Константиновъ и оправданъ²⁾.

¹⁾ В. „Велико-Търново“, год. VII, др. 9, 7. VI. 1930 год.

²⁾ кн. „Еленски Сборникъ“, стр. 204 и 205.